

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/162/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116213059
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116213059.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej D. S., narodenej XX.XX.XXXX, bytom v H., Y. XXXX/X, o zaplatenie 2.869,73 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 18.01.2017 č. k. 11Csp/8/2016-51 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Nepriznáva žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zo dňa 18.01.2017 č. k. 11Csp/8/2016-51 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.869,73 €, úrok vo výške 162,38 €, úrok z omeškania vo výške 1,22 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.869,73 € od 30.1.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 2869,73 € ako neuhradenej istiny, úroku vo výške 162,38 €, úrokov z omeškania vo výške 1,22 €, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených istiny 2869,73 € od 30.01.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 162,38 € od 30.01.2016 do zaplatenia, ako aj trov konania. Predmetný nárok žalobcu vyplýval zo zmluvy o úvere, ktorú žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 14.11.2014. Na základe zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 3000 € pri fixnej úrokovej sadzbe 17,9% ročne a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150 €. Žalovaná sa zaviazala predmetný úver vrátiť v 120-tich splátkach vo výške 53,91 €. Splatnosť prvej anuitnej splátky bola dohodnutá na 27.11.2014. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 28.10.2014 (správne 28.10.2024-poznámka odvolacieho súdu). Zmluvné strany si dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 21,51% a priemernú RPMN vo výške 16,81 %. Celková čiastka, ktorú žalovaná mala zaplatiť žalobcovi bola 6.619,20 €. Strany si dohodli aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne. Z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok žalobca listom zo dňa 29.01.2016 predčasne zosplatnil pohľadávku voči žalovanej, pričom celková výška pohľadávky predstavovala sumu 3.093,33 €.

3. Právne vec posúdil podľa § 52, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 1,2, § 2 písm. a/,b/,d/, § 4 ods. 1, § 7 ods. 1,2, § 9 ods. 2,6,9, § 11 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len zákon č. 129/2010

Z.z.), § 369 ods. 1, § 497 a § 506 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1,2 OZ, § 3 ods. 1 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z..

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že uzatvorená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto skúmal platnosť tejto zmluvy ako aj to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z.. Dospel k záveru, že zmluva obsahovala všetky podstatné náležitosti v zmysle citovaného predpisu. Zmluvné strany sa dohodli aj na výške RPMN a na ročnej úrokovej sadzbe, ktorá taktiež neodporuje zákonným limitom spotrebiteľského úveru. Nakoľko žalovaná porušila svoje povinnosti, listom zo dňa 29.1.2016 žalobca oznámil žalovanej zosplatnenie úveru a požiadal ju o jednorázovú úhradu dlžnej sumy 3.093,33 € najneskôr do 8.2.2016. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradila, a výšku dlžnej sumy nijakým spôsobom nerozporovala v súdnom konaní, súd žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovanú na úhradu sumy 2.869,73 € (titulom nezaplatenej istiny).

5. Rovnako vyhovel žalobe aj v časti vyčísleného úroku vo výške 17,90 % ročne, teda v sume 162,38 €, ako aj v časti úrokov z omeškania dohodnutých v zmluve vo výške 5 % ročne, teda v sume 1,22 €. Z dôvodu omeškania žalovanej so splnením peňažného dlhu s poukazom na § 369 Obchodného zákonníka vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v dohodnutej výške, najviac podľa predpisov občianskeho práva. Z uvedeného dôvodu vyhovel žalobe aj v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % zo sumy 2.869,73 € od 30.1.2016 do zaplatenia.

6. Žaloba v časti, v ktorej si žalobca uplatnil úrok z omeškania z vyčíslených zmluvných úrokov, bola však podľa názoru súdu nedôvodná. Uviedol, že úroky, ako aj úroky z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky. Právo požadovať od žalovanej príslušenstvo z príslušenstva (v danom prípade úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) Občiansky ani Obchodný zákonník neumožňuje. Na uvedenom nemení nič ani dohoda zmluvných strán, nakoľko táto je z dôvodu obchádzania zákona absolútne neplatná. Z tohto dôvodu súd žalobu v tejto časti zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP. Uviedol, že žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti, a to týkajúcej sa príslušenstva žalovanej pohľadávky, preto skonštatoval úspešnosť žalobcu v plnom rozsahu a v tomto rozsahu aj priznal žalobcovi náhradu trov konania.

8. Proti tomuto rozsudku vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, žalobe vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal žalovanú nahradiť mu trovy odvolacieho konania.

9. Žalobca sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že úroky z omeškania z úrokov nemožno priznať, lebo to neumožňuje Občiansky ani Obchodný zákonník. Poukázal na to, že s omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov s poukazom na § 369 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 27.3.2008 sp.zn. 4Cob/62/2007 a rozhodnutie Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.5.2016 sp.zn. 18C/182/2015, z ktorých príslušnú časť citoval. Z uvedených dôvodov mal žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok vo výroku, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.869,73 €, úrok vo výške 162,38 €, úrok z omeškania vo výške 1,22 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

zo sumy 2.869,73 € od 30.1.2016 do zaplataenia, nebol napadnutý odvolaním žalobcu ani žalovanej, nadobudol právoplatnosť, a preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

13. Predmetom odvolacieho prieskumu bol rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (5% úrok z omeškania ročne zo sumy 162,38 € od 30.01.2016 do zaplataenia).

14. Rozsudok je v napadnutom zamietavom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.10.2017 o 12.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 4.10.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

16. Žalobca namietal odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/, CSP, t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

18. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

19. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Súd prvej inštancie zmluvný vzťah sporových strán správne posúdil ako vzťah spotrebiteľský a úverovú zmluvu uzavretú stranami sporu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a správne zameral dokazovanie na zistenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti predpísané zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (14.11.2014).

21. Aj keď súd prvej inštancie vec čiastočne nesprávne právne posúdil, ak dospel k záveru, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami dňa 14.11.2014 obsahovala všetky podstatné náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z., napriek tomuto nesprávnemu právnemu posúdeniu vecne správne rozhodol, ak žalobcovi nepriznal uplatnený nárok titulom úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 162,38 € (úroky z úveru) od 30.01.2016 do zaplataenia, a v tejto časti žalobu zamietol.

22. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že súdom zistený skutkový stav z vykonaných dôkazov bol dostatočným podkladom pre rozhodnutie v spore (§ 215 ods.1 CSP).

23. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci.

24. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že právo požadovať od žalovanej príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) Občiansky ani Obchodný zákonník neumožňuje. Na uvedenom nič nemení ani dohoda účastníkov zmluvného vzťahu, ktorú z dôvodu obchádzania zákona súd vyhodnotil ako absolútne neplatnú. Z uvedeného dôvodu v tejto časti súd žalobu zamietol.

25. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s uvedeným záverom súdu prvej inštancie.

26. Podľa ust. § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

27. Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (rozsudok NS ČR z 22. júla 2010, sp. zn. 33 Cdo 2041/2008).

28. Otázka prípustnosti požadovať úrok z omeškania z dohodnutého úroku je v súdnej praxi ustálená a to tak, že nie je možné požadovať úrok z omeškania z dohodnutého úroku.

29. K tejto otázke existuje bohatá judikatúra a odvolací súd nemá dôvod sa od tejto rozhodovacej praxe odchýliť.

30. Súdna prax konštantne vychádza z rozsudku Veľkého senátu obchodného kolégia NS ČR zo dňa 24.03.2004, sp. zn. 35 Odo 101/2012, uverejneného pod číslom 5/2006 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk (R 5/2006).

31. Vychádzajúc z vyššie uvedeného rozsudku Veľkého senátu obchodného kolégia NS ČR, úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky, ktorým sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 OZ a jeho všeobecné chápanie v právnej teórii rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (a to, že si možno nárokovať i sankcie za omeškanie s platením), dochádza priamo zo zákona práve omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva iba povinnosť uhradiť už splatné úroky. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) veriteľ nemá preto, že ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Ani obchodný ani občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

32. Z uvedených dôvodov je odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci nedôvodná.

33. Na uvedenom závere nemení nič ani ojedinelé rozhodnutie okresného či krajského súdu citované odvolateľom, z ktorého vyplýva odlišný právny názor.

34. Nad rámec odvolacích námietok žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

35. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z..

36. S týmto záverom sa odvolací súd nestotožňuje.

37. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a žalobca to ani nepopiera, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere č. 171146 zo dňa 14.11.2014, ktorá napĺňa znaky zmluvy spotrebiteľskej.

38. Súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, avšak dospel k nesprávneému právneému záveru, ak uzavrel, že zmluva uzavretá stranami sporu obsahuje (aj) náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Uzatvorená zmluva totiž neurčuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a v dôsledku toho je potrebné v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zák. poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

39. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že úverová zmluva obsahuje iba uvedenie celkovej výšky anuitnej splátky 53,91 €, z ktorej však nie je možné zistiť, aká je výška splátok istiny, v

akom rozsahu je v splátke zahrnutý úrok a v akom rozsahu sú v tejto splátke zahrnuté poplatky. Členenie splátky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona nie je obsiahnuté v samotnom texte zmluvy, ani vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banky Slovensko, a.s., ktoré podľa tvrdenia žalobcu mali tvoriť jej neoddeliteľnú súčasť.

40. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy o úvere, predpokladané zákonom č. 129/2010 Z.z., boli upravené v zmluvných podmienkach, nepodpísaných zmluvnými stranami, takáto dohoda o podstatných náležitostiach úverovej zmluvy nespĺňa podmienku písomnej formy.

41. V prejednávanom spore však členenie splátky na splátku istiny, úrokov a ostatných poplatkov nie je obsiahnuté v texte samotnej zmluvy, podpísanej sporovými stranami, ani vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré stranami podpísané nie sú. Obchodné podmienky pre úvery účinné od 30.05.2014 pritom v čl. 2.5 výslovne ustanovujú, že klient musí vrátiť (splácať) banke všetky peňažné prostriedky, ktoré mu poskytla v súlade s podmienkami zmluvy o úvere. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, spláca sa istina úveru anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity).

42. Podľa bodu 2.5.2 obchodných podmienok pre úvery účinné od 30.05.2014, pokiaľ nie je pre jednotlivé druhy úverov určené alebo dohodnuté inak, platia sa riadne úroky ako súčasť anuitnej splátky.

43. Podľa bodu 2.5.3 obchodných podmienok pre úvery účinné od 30.05.2014, splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je bankovým dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší nasledujúci bankový deň. Úver musí byť splatený najneskôr v konečný deň splatnosti určený v zmluve o úvere.

44. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2014, t. j. v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

45. V zmysle ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

46. Vyššie citované zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ je úplnou transpozíciou článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Smernica), čo vyplýva z tabuľky zhody k Smernici.

47. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

48. Doterajšia súdna prax v SR vykladala ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. (vnútroštátne právo SR) tak, že zmluva musí obsahovať uvedenie splátky úveru s členením na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

49. Na výklade ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. tak, ako je uvedený vyššie, zotrúva odvolací súd aj v tejto prejednávanej veci a nemá dôvod sa od tohto výkladu odkloniť, keďže v prejednávanej veci zmluva síce bola písomne uzavretá, ale neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zák..

50. Vzhľadom na zistenie, že úverová zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, súd prvej inštancie preto dospel k nesprávnemu záveru, ak uzavrel, že zmluva je v súlade s cit. zákonom. Takýto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

51. Uvedený nedostatok nie je možné odstrániť ani odkazom na možnosť spotrebiteľa kedykoľvek počas trvania zmluvy vyžiadať si amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a ostatné poplatky je zrejme.

52. Ako vyplýva z obchodných podmienok účinných od 30.05.2014, splátka úveru bola síce vždy v rovnakej výške, avšak plnenie z tejto splátky bolo započítavané na úroky a istinu v rôznej výške v závislosti od intervalu úverového vzťahu, kedy k plneniu došlo. Na začiatku úverového vzťahu totiž najväčší podiel celej splátky tvoril úrok a na konci úverového vzťahu zase istina.

53. Za danej situácie spotrebiteľ v čase uzatvárania úverovej zmluvy a ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek a v akej výške pozostáva navýšenie úveru a hoci mal určenú povinnosť plniť splátku v dohodnutej výške, nemal možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy, ako bude táto splátka rozčlenená, pokiaľ ide o splácanie istiny úveru, ako aj úrokov z úveru a ďalších poplatkov. Spotrebiteľ má teda splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzavretím zmluvy a ani v zmluve samotnej nemá možnosť oboznámiť sa, v akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. Veriteľ až počas samotného splácania priradzuje plnenie na splátku istiny a na splátku odmeny bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasahovať.

54. Vzhľadom na vnútroštátnu právnu úpravu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. a výklad tohto ustanovenia ustálený súdnou praxou nie je možné ani po rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C 42/15-Home Credit Slovakia, a.s., Klára Biroová, uskutočniť iný výklad vnútroštátneho práva, t.j. § 9 ods. 2 písm. k/, resp. l/ zák. č. 129/2010 Z.z..

55. Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere namiesto sankcie neplatenosti zmluvy sankcionoval veriteľa tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1). Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradzuvať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/). Zákonom stanovené presné členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, čo zároveň umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené. Žalovaná však túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o úvere.

56. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie úrokov, ktoré žalobca vyčíslil v sume 162,38 €. Nakoľko žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 162,38 €, nevznikol mu nárok ani na zaplatenie úrokov z omeškania z úrokov z úveru, t. j. nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 162,38 € od 30.01.2016 do zaplatenia, a aj preto je jeho odvolanie nedôvodné.

57. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

58. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi. Trovy

odvolacieho konania jej však preukázateľne nevznikli, preto jej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

59. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).